

Motion

1982/83: 2402

Per Olof Håkansson

Förslag till lag med vissa bestämmelser om larmanläggningar m. m.
(prop. 1982/83: 163)

I regeringens proposition 1982/83: 163 med förslag till lag med vissa bestämmelser om larmanläggningar m. m. föreslås att larminstallationsverksamhet inte får bedrivas utan tillstånd. Polismyndigheten i den ort där verksamhetens ledning skall utövas skall pröva fråga om tillstånd. Staten och auktoriserade bevakningsföretag behöver ej tillstånd.

Av specialmotiveringen framgår att avsikten inte är att polismyndigheten skall göra någon alltför ingående undersökning och att påtagliga skäl skall kunna åberopas för att tillstånd skall vägras. Vidare "eftersom tillstånd skall meddelas av polismyndigheten i orten, torde man också många gånger kunna utnyttja den lokala kännedom som kan finnas".

Enligt min uppfattning är larminstallationsverksamheten inte en sådan snävt begränsad verksamhet att polismyndigheten i den ort där verksamhetens ledning skall utövas på ett rationellt och smidigt sätt kan fullgöra sina uppgifter. Larmanläggningen kommer sannolikt att arbeta i nära anslutning till företag inom bevakningsbranschen. I många fall finns bägge typerna av dessa verksamheter i samma företag. Enligt bevakningslagen får bevakningsföretag ej bedriva verksamhet utan tillstånd, auktorisation, som prövas av länsstyrelsen i det län där företagets ledning har sitt säte.

Inte minst dessa skäl leder således till att fråga om tillstånd att bedriva larminstallationsverksamhet skall prövas av länsstyrelsen i det län där företagets ledning har sitt säte.

I propositionen anges vidare att tillsynen över efterlevnaden skall utövas av polismyndigheten. I propositionen anges att tillsynen av naturliga skäl skall vara av en ganska passiv karaktär. Även i detta avseende finns det goda skäl som talar för en ordning likartad den som gäller för bevakningsföretag. Länsstyrelsen utövar tillsyn över de auktoriserade bevakningsföretagen. Tillsynen över efterlevnaden av den nu aktuella lagen bör därför utövas av den länsstyrelse som lämnat resp. tillstånd.

Enligt de inledande bestämmelserna avses med larminstallationsverksamhet yrkesmässig verksamhet för installation, montering, reparation eller ändring av larmanläggningar. Begreppet yrkesmässig innebär en avgränsning på så sätt att egen-regi-sektorn icke omfattas av lagen i denna del. Larminnehavare är den som innehar en larmanläggning. De äligganden som en larminnehavare är skyldig att iaktta bör inte kunna ges en sådan tolkning att de är beroende av om installationsverksamheten utförts som yrkesmässig verksamhet eller i egen regi. Larminnehavarens äligganden

skall således formuleras lika oavsett om larminstallationen skett yrkesmässigt eller i egen regi.

Jag föreslår därför

att riksdagen med hänvisning till proposition 1982/83: 163 antar bifogade förslag till lag med vissa bestämmelser om larmanläggningar m. m.

Stockholm den 21 april 1983

P. O. HÅKANSSON (s)

Förslag till**Lag med vissa bestämmelser om larmanläggningar m. m.**

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § I denna lag avses med

larmanläggning	en anläggning som är inrättad för att vid intrång, överfall eller annat liknande brottsligt angrepp avge signal till en särskild larmmottagare
larm	en signal som avges från en larmanläggning till en larmmottagare
larminstallationsverksamhet	yrkesmässig verksamhet för installation, montering, reparation eller ändring av larmanläggningar
larminstallationsföretag	ett företag som bedriver larminstallationsverksamhet
larminnehavare	den som innehar en larmanläggning.

Tillstånd för larminstallationsverksamhet

2 § Larminstallationsverksamhet får inte bedrivas utan tillstånd. För tillstånd krävs

1. att den som ansöker om tillstånd kan antas komma att bedriva verksamheten med noggrannhet och omsorg.

2. att, om sökande är juridisk person, en föreståndare för verksamheten har utsetts,

3. att sökande eller, om denne är en juridisk person, föreståndaren och medlemmarna i dess styrelse har gjort sig kända för laglydnad och ordentlighet.

Staten behöver inte tillstånd enligt första stycket. Detsamma gäller företag som avses i lagen (1974: 191) om bevakningsföretag.

3 § Fråga om tillstånd prövas av länsstyrelsen i det län där företagets ledning har sitt säte.

4 § Länsstyrelsen får återkalla tillståndet om förutsättningarna för tillstånd inte längre föreligger. Bevakningsföretag får i motsvarande fall förbjudas att bedriva larminstallationsverksamhet. Ett sådant förbud skall upphävas på ansökan av företaget, om det inte längre finns skäl för förbudet.

Direktanslutning till polisen

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriver under vilka förutsättningar en larmanläggning får anslutas till larmmottagare hos polisen.

Larminnehavarens åligganden

6 § En larminnehavare är skyldig att iaktta vad som skäligen bör ankomma på honom för att motverka att anläggningen genom obefogade larm förorsakar onödigt arbete för polisen. I detta hänseende åligger det honom särskilt att ombesörja den skötsel och tillsyn av larmanläggningen som behövs samt att se till att personer som kan komma i kontakt med den inte av misstag utlöser larmet.

Obefogade larm

7 § Vid bedömningen av om uttryckning skall göras eller annan åtgärd skall vidtas med anledning av ett larm bör polismyndigheten, om åtgärden skulle leda till att andra uppgifter eftersätts, beakta om anläggningen tidigare i stor omfattning har föranlett insatser från polisens sida.

8 § Har en polisutryckning gjorts med anledning av ett larm och kan det antas att larmet har utlösts av misstag eller att det har orsakats av andra brister i fråga om anläggningens skötsel eller utrustning, får polismyndigheten förelägga larminnehavaren att vidta åtgärder för att förebygga ett upprepande.

Föranleder larm från anläggningen polisutryckning efter det att ett föreläggande enligt första stycket har utfärdats och har inte larminnehavaren dessförinnan visat att han har fullgjort vad som har förelagts honom, skall han betala kostnaden för utryckningen, om det inte är uppenbart oskäligt. Fråga om sådan ersättningsskyldighet prövas av polismyndigheten.

Är i sådana fall som avses i första eller andra stycket larmanläggningen ansluten till larmmottagare hos polisen, kan polismyndigheten, enligt närmare föreskrifter som regeringen meddelar, besluta att anläggningen inte längre skall få vara ansluten.

Tillsyn

9 § Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av länsstyrelsen.

10 § Larminstallationsföretag och larminnehavare är skyldiga att efter anmodan lämna de upplysningar och förete de handlingar som behövs för tillsynen. Underlåtes detta, får länsstyrelsen utfärda vitesföreläggande.

Ansvar m. m.

11 § Den som bryter mot 2 § eller mot förbud som avses i 4 § andra meningen döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

12 § Länsstyrelsens beslut får överklagas hos kammarrätten genom besvär.

Ett föreläggande enligt 8 § första stycket får inte överklagas särskilt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984.

Länsstyrelse får före den 1 januari 1984 ta emot och pröva ansökan om tillstånd enligt 2 § såvitt avser tid därefter.

Den som vid ikraftträdandet bedriver larminstallationsverksamhet och som före utgången av december månad 1983 har sökt tillstånd får fortsätta med verksamheten medan ansökningen prövas.